

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Модульне число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-й пополудни.
Редакция, адміністрация і
експедиция «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиция
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажи Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а ф. «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесення по
15 кр. від стрічки.

До порозуміння!

По останніх подіях, по воєнних окликах, по зведенні навіть борбі повинен прийти час розваги і призадумання, час помирення. І ми підносимо поклик за порозумінням, а відтак за помиренням, на основі взаємної справедливості.

Постійними часами, — як ми вже доносили — на основі наших з Відня інформацій навізано було між правительством і Чехами з одної сторони а Німцями з другої сторони (розуміє ся поминувши Шенереріанів) переговори в справі винайдення якогось *modus vivendi* межі обома племенами, поселеними в краях чеської корони. «Hlas» і «Politik» з одного боку яко представителі опинії Старочехів і феодалів, а «Narodni Listy» яко представителі опинії Молодочехів приносили рівночасно передові статі, в котрих сказано, що Чехи готові розправити ся з Німцями і остаточно поладнати спір язиковий. Вимінками такого поладнання мала бути повна рівнорядність і рівноправність (*Parität*) обох язиків та договір «від народа до народу», а ареною порозуміння мав би стати сойм чеський.

Проява ся була би відрадна. Відай обі так завзято воюючі сторони повинні аж тепер прийти до пересвідчення, що далше так не може бути, що вони живучи побіч себе і з собою мусять знайти якийсь *modus vivendi*. Компроміс мусить наступити, наколи борба язикова не має виродитись в шалений бойкотизм і спинити собою економічний розвій країв чеської корони або що гірше, довести навіть до братоубийчої борби, як сего по останніх парламентарних подіях можна би додумувати ся. Проява ся була би і тим відрадніша, що мабуть норма, після якої Чехи з Німцями полагодили би свою домашню справу язикову, вплинула би користно і на другі сойм

ми краєві і образумили би їх, що ніякий край австрійський не в силі спокійно розвивати ся на поли економічній, наколи перед тим з повною щирістю і справедливостістю не полагодились природного антагонізму національного. Часи, в котрих одна народність могла безкарно топтати права національні другої, минули в виду того, що всюди скріпилась національна самосвідомість, та що жаден нарід не підчинить ся вже гегемонії другого, хоч би братнього, славянського. Шкода лише, що звичайно народи австрійські пізно приходять до отямлення, пізно, що й не всі рівночасно приходять до отямлення і розуміння, що нетолеранція язикова і надмірні аспірації є головною причиною власної немочи та що за борбою національною всякий край економічно бідніє, позаяк інтелігентні сили зуживають ся на пусту борбу язикову, а відривають ся від дбання про насущні господарські потреби краю.

Ми повитали би проте з всею щирістю той розумний зворот в політиці Чехів і радо бачили би, наколи би і в нас мужі політичні прийняли ся за таку роботу. Наколи Чехи з Німцями можуть помиритись, то о скільки легше прийшло би таке помирення двом славянським племенам в Галичині, Полякам і Русинам. Нам треба би навіть соромитись, наколи би ми не уміли знайти виходу для себе з зовсім подібної ситуації в краю. Материял до такого вирозуміння і порозуміння в нас більше навіть підготовлений як в Чехії. У нас жадання Русинів, точно спрецизовані, лежать в архіві виділу краєвого з нагоди внесення пок. Юліяна Лаврівського. Справу ту треба би лише підняти на новоту доновнити о стільки, о скільки від 1869. року змінили ся обставини. А чейже в нашій соймі не повинно бракнути людей, дальше глядячих і розуміючих, що з борби нашої національної користав і користає завсідги хтось третій. На поли політичній

користає з сеї борби Росія, на поли економічній — жида. Порозуміння межі Русинами а Поляками в Галичині стане ся навіть кончею політичною з хвилею, як лише Чехи з Німцями помирять ся. Тоді в раді державній послі чеські і німецькі, поступаючи солідарно, становили би фалангу, супроти котрої Русини і Поляки розбиті були би без всякого значіння політичного в державі. «Коло» польське могло би тоді стати ся п'ятим колесом у воза, а і бюджет державний міг би далеко менше уважляти потреби економічні Галичини. Всяка рука до себе крива. Скажемо навіть, що в виду теперішніх подій — чмирний настрій Чехів до Німців наступити днес чи завтра, а наступити мусить — обом народам галицьким не лишає ся другий вихід, як на грядуче примирення Чехів з Німцями відновити повним і справедливим примиренням Поляків з Русинами. Инакше сполучені Чехи і Німці готові над делегациєю галицькою не в одній справі переходити до порядку денного. Виразніше сказавши, ми підносимо гадку, щоби в грядучій сесії соймовій послали польські і рускі спробували також знайти між собою відповідний *modus vivendi*.

Не даймо себе заскочити несподіванками!

Димісія гр. Баденього.

У вчерашнім номері принесли ми вість про уступлене гр. Баденього. Вість ся відбила ся широким відгомном не тільки в австро-угорській державі, але й поза її границями. А прецінь же то так звичайна подія. В конституційній державі, нема прецінь більше природної події, як се, що якийсь кабінет уступає, а на його місце стає новий. Се діє ся і в державах абсолютних і в республіках. Часто такі зміни переходять обоятно або й зовсім неспостережено. О уступленю гр. Баденього сего не можна сказати.

10

Соціалісти на питомім господарстві.

О. К. Чайковського (з Przeglądu Powszechnego).

(Конець.)

«В виду такого упадку соціалістичних сподівань повстає в кождім союзі сторонництво прихильників личного м'ятку; пристають до него хлібороби, що є по троха обізнані з різництвом, коли давніші міські робітники — по більшій часті механіки — остають і дальше соціалістами. «Я був прихильником соціалістичного устрою — каже один свідок — але через шістьмісячний тут побит прийшов я до пересвідчення, що на тутешню господарку шкода часу і заходів». Із всіх сторін чути ті самі жалі і вискази, що цілий сей від початку гнилий устрій не доведе ніколи до хосенних наслідків.

Вчинено пробу з найщирішою охотою. Правительство дозволило урядити все після соціалістичних ідеалів, само духом соціалізму переняте було як найжичливіше, не пожаловало обильних підмог з публичного гроша а все знівечило ся пі на що, показало ся, що соціалістична громада не може жити.

В виду такого стану господарки соціалістичної, щож пічають її австральські оборонці? Ошибав ся би сей, хто думав би, що непочесні

наслідки їх праці доведуть їм, що вступили на лихий слід в погоні за щастем на землі. Обдумують що раз нові закони, щоби захоронити свою будову від остаточного завалення, по мимо намагань всьо предсказує, що будуть мусіти звинути господарство в своїх осадах або доброохотно, або під напором що раз сильнішого сторонництва, котре видить в собі отримане відносин в повороті до старого ладу на світі.

Щоби улекшити соціалістам поворот на добру дорогу, християнська суспільність, особливо у Франції, Бельгії і Німеччині показує їм плоди власної праці над поліпшенням долі робітників. По описі сумних відносин в соціалістичних осадах, дійсню відправу подають читачам часописи, що здають справу з цвітучого стану, до якого зачинають різним кроком доходити робітничі оселі, оживлені духом християнським. Що до скількості не уступають невдатним забаганкам, що приносять ганьбу соціалістам на їх господарстві, але годі одні і другі осади описувати по порядку. Вистане закінчити нинішній опис образом стану, до якого може один ревальний чоловік піднести ціле місто, що вже неадужало на всякі хороби, звичайні в центрах промислового руху.

На се не легке становище прибув перед літми О. Cetta, коли з приказу свого єпископа

їхав до Mülhausen в Альзаций, щоб заняти обовязки пароха на одній парохії у тім місті. Місто Мільгаузен є огнищем найживішого руху в цілій Альзаций. Ще р. 1746 трех тамошніх міщан Самуїл Кехлін, Шмацер і Дольфусс розпочали там вирабляти бавовняну тканину, звану «циц», а уживану в наших краях на сукні і обиття обстави в другій половині минувшого століття. Промисл їх розвивав так хорошо, що Мільгаузен посідає днес фабрики, зачислювані до перворядних в цілій бавовняній промислі Європи. За бавовняними виробами взросли инші галузи промислу: фарбарні, фабричні ткацькі варстати, вироби із шкіри, рукавичничі, фабрики мила, хемікалій, забавок, папірні, гуті, фабрики машин і т. д.

Місто росло скоро: р. 1826 числило 13.027 душ, в р. 1880 63.629, між тими 47.395 католиків. Побудовано собі гімназію і много шкіл промислових, бібліотеку, театр, природничий кабінет, різні музеї, кілька торів мійської залізничі і т. д. Поволи число робітників дійшло до таких розмірів, що на північно-західній стороні міста заложили собі особну осаду. До сеї осади зложеної тепер з 16.000—18.000 душ прибув на душіастиря О. Cetta. Працю над сими робітниками розпочав від спілок і союзів, до котрих гуртував особні стани: молодіж, дівчата, матери і мужів.

Не увійшов ґр. Бадені неспостережно і не в звичайних обставинах до кабінету, тож нічого дивного, що днесь, коли опустив керму з своїх рук, голосним відгомоном несе ся вість про его уступлене.

Вся праса, всі політичні сторонництва, ба навіть цілі народи стараються на перегони осудити сю подію. Розуміє ся, що кожний дивить ся на справу своїми очками і з свого становища політичного або народного.

Ми, як у кожній иньшій справі так і в справі уступлення ґр. Бадені станемо на становищі предметового суду.

Видавати який небудь суд про справу уступлення президента кабінету, а ще австрійського, не так то легко; висновувати з того якісь гороскопи на будучність, було би досить передчасно. Тяжко є ставити пам'ятник або будувати дім на сьвіжо порушеній землі. Де румовище не усунене — годі класти там які небудь основи.

Одно, що певно можна сказати днесь в тій справі, то се, що події не приходять ненадійно і несподівано; не з'являють ся они у воздуху і не спадають з просторів надземських до нас. Всяка подія людська творить свої засновки, кільчить їх, росте у внутрі тої людскости; приходять час, коли она силою вулканічною шукає собі простору, щоби вийти на сьвіт. Сили вулканічні кипять у внутрі землі, доки не знайдуть собі кратеру, котрим би себе на вні проявили. А людська ідея, і она знаходить чоловіка, котрий мусить стати для неї тим, чим кратер для вулканічної сили.

Довго тліла ідея виборчої реформи у нас, доки не затрясла корінем життя монархії, доки не знайшла свого виявлення на зверх.

Штайнбаха проєктом мов би вулканічним кратером полила та ідея на зверх, а хоть придала собою і свого творця, так не спочала, доки єї бодай в часті не заспокоєно. Станула V. курия.

Ідея політичної рівноправности знайшла свій відплив. Но побіч тої ідеї стояла рівномірна їй друга ідея: Національна рівноправність. Ідея та живе у народів не від инька; она також мусіла знайти вже раз свій вулканічний відплив.

Чим Штайнбах і его судьба була для реформи виборчої, тим самим ходом природних подій станув ґр. Бадені для ідеї рівноправности народів. Язикові розпорядження — най їх хто, як хоче — судить днесь, так історія назве їх першою пробою, першим природним кратером, котрим на зверх добувала ся ідея рівноправности національної.

Ми не будемо входити, чи ідея та станула на відповідній для неї ґрунті, чи мала готову для себе почву, чи добре було єї русло, котрим она мала поплисти. Ми констатуємо сам нагий факт. А ґр. Бадені був власне тим, котрий пертий тою жевріючою ідеєю підносив перший єї рубець. Як Штайнбах уляг під ідеєю виборчої

реформи, така судьба зовсім природним ходом мусіла подибати і ґр. Бадені.

Ідея та вже не спічне, хоть не буде і ґр. Бадені. Всякий порід є трудний і болесний, так і запановане ідей не приходить легко. Неодно треба перетерпіти і утратити.

Другою важною ідеєю, яка почала проявляти ся за управи ґр. Бадені, се змагане до вироблення правдивого парламентаризму. І та ідея шукала різних доріг.

До тепер по правді сказати, ідея парламентаризму спочивала у нас в пеленках. Події які відбули ся в нашій парламенті в послідних днях, нічим не можуть рівнати ся з тим, що діяло ся по иньших державах давнішими літами. Заким настав англійський чи французький нинішній парламентаризм, послано передше послів з парламенту не на руках мошці до списання з ними протоколу, але на гільотину.

Наколи ті дві ідеї дібють ся приналежного їм в австрійській державі признання, тоді і імя ґр. Бадені подибле ся в історії з иньшим, а то безсторонним судом історії.

Упав ґр. Бадені не наслідком того, що сам сотворив, але наслідком природного ходу ідей, котрі за него пробували свого життя, а він не знайшовши підготовленої почвы для них, не міг їм дати життя.

І на тім переломі спотикне ся ще не один кабінет. Тож хто днесь думає, що уступлене ґр. Бадені змінить теперішні відносини національні або політичні, сей грубо милить ся. Уступлене ґр. Бадені не повинно проте нікого ані упоювати радостію ані смутком. Противно тепер повинні всі народи увійти в себе і призадумати ся добре, як би найлучше і найкористнійше поладнати на разі ті дві ідеї.

Схизма в Канаді, чи ні?

Недавно донесли ми за льондонським «Times-ом» що наші переселенці перейшли в великім числі на православє. Подаючи сю сенсацийну вість, ми виразно зазначили жерело, з котрого она походить. Знаючи привязане нашого народу до св. кат. віри і его консерватизм принажи ми ту болесну вість з оправданями сумнівами. Звісна прецінь річ, що наш нарід се той невинний Венямин в родині католицьких народів, що доселі нічим не сплямив прапору своєї віри мимо всіляких покує.

Звідкиж прийшла би така несподівана зміна в заморек й країні? Нам прецінь звістні жертви нашого народу за кордоном, які він зложив на престолі віри. В вільній прецінь державі, де не шлють его ні в Сибір, ні в каторги за віроісповідане — з яких причин мав би той нарід змінити віру?

Демон, що пряцював і працює над затратою руско-католицької церкви і рускої національності, чи за кордоном чи у нашій Галичині, той самий демон стає всюда, де лиш судьба

го оборонця при судовій розправі. Головною славою тих уряджень є споживчий банк, з котрого доходи служать для робітників на закупно власних домів. Їх осада числить близько 1000 двоповерхних домів, або партерових двірців, де робітники можуть до заплати за мешканє, складаної що місяця, додавати рату на закупно цілого дому по кільканадцяти літах.

Сей гідний подиву добробит робітників є ділом О. Cettu'ого. В загроженім через соціалізм осаді, доказав, скільки може вчинити дар християнської ради. Він вчинив таку зміну в настрою умів, що де католики не мали ані одного заступника в міській раді перед 50 літами, днесь всі радні до одного є самі католики. Всіх іновірців побідив своїм ділом католицький священик, а найсвітліше побідив соціалістів.

О сім ділі О. Cettu з подивом описує ческий тижневник Hornicke Listy і додає сьмілу замітку. Що скажуть про се соціальні демократи і їх проводирі, жида? І що про се з другого боку скажуть ті, що можуть подібно ділати але сплять.

Переложив: Ю. Д.

понесе ту вікову мученцю, — руско-католицьку церков і руску націю.

Агітація московського православя, що поклала собі за ціль убиство руско-католицької церкви а з нею рускої національності, не може спочати нігде, де би лиш появилася єї соперниця.

Та агітація пробувала своїх сил в Сполучених Державах північної Америки, пробувала в Бразилії, чогож не мала би того самого робити і в Канаді.

Супроти агітацій наш мужик є в загалі неподатливий, а на точці віри є він майже недоступний. Нарід з таким характером міг би бути безпечним супроти всяких покує на его віру...

Агітатори з тою прикметою нашого селянина звикли числити ся. Але від чогож людський підступ. Не можна до народу нашого підійти в прост, так можна зробити се на вманці. Є наш нарід сильний і не податливий до зміни віри, так за те є він привязаний до свого руского обряду, до свого слова рідного (особливо в чужині), а при тім є він бідний і то вельми бідний. Нарід наш вийшовши за моря попрацав ті сьвятощі, але не вирік ся їх; він за ними тужить, проливає слези; він прагне мати свою церков, скорше як хліб; він бажає почути свою пісню, своє слово.

Обдертий до нага—споневіряний, опущений, одного бажав би, а то церкви і свого сьвященника. І в таку хвилю їде до того народу схизматичкий сьвященик російського цароства; представляє ся перед тим народом, що він є руским сьвящеником, а в додатку показує багато набиту мошонку; потрясає нею і вскажує, що стане без кошту і труду церков, що сьвященика не треба буде оплачувати, ба, ще й обіцює опіку могучого свого володаря. І якжеж не прийняти такого благовістника, що нічого від народу не жадає, а ще дає ему те, чого він так щиро і горячо бажає.

Так стало ся й з нашими Канадійцями. Ледво пішла вістка, що тут прибули рускі переселенці з Галичини, так зараз рушили ся в Америці живучі московські сьвященики. Не давні літа — як за їх братів посипались не одному москалю хрести і копійки. Пам'ять про се ще не загинула. Чомуж не придбати тої слави і зиску на американській землі.

«Гейже на Аляшку!» лунає оклик поміж американцями в погонь за золотом. Подібний відгомін пішов поміж московських сьвящеників: На Канаду, по хрести і рублі! Там нарід голодний і босий — но віруючий, що жде на свою церков і сьвященника, той нарід нас прийме, бо він бідний і темний. Ми наживемо слави і буде бізнес.

У найприкрійшу пору для нашого народу їде до него московський піп з стану Вашингтон представляє себе нашим мужикам за руского сьвященника, тої самої що вони віри й того обряду, а в додатку несе для них бідаків благодатну вість, що їм вибудує церков і дасть сьвященника, котрому нічого не треба буде платити.

Нарід, як нарід — судить справу поверховно; з радостію приймає віщуна таких для него благодатних, а хитрий москаль і словом не зрадить, що его віра, се не віра того народа, до котрого він приходить.

Нарід з радостію годить ся. Москаль справи не засипляє, а пле ту вість на всі сторони в американські дневники. Упоєний такими успіхами жде спокійно, що нагорода за его труды не мине его.

Тимчасом неадійно у ті сторони являє ся католицький сьвященик руский з північної Америки, що затревожений тою вісткою здобуває ся на послідні жертви, кидає вигідну посаду, збирає послідний шельог і спішить ратувати своїх братів.

Приїзджав в Канаду — в сам центр того так шумного православя.

Слава Ісусу Христу! слава во віки віків — відповідає зчудований мужик.

А що ви брати, змінили віру свою? питає сьвященик. Ёромосць, ми край змінили, але віри за ніщо в сьвітї не змінили і не змінимо. А жеж про вас пишуть дневники, що ви перейшли на православє! Ні, отче, противно ми вже будемо мали й церков свою і свого руского сьвященника. В дальшій розмові вийшло, що

проворний москаль ні словечком не згадав про зміну віру, а за те широко клав їм у голову про хорошу церков, безплатного сьвященика і опіку могутого володаря. По виясненню справи показалося, що наш селянин не думав навіть про перехід на православ'я.

Як бачимо то народови не йшло о зміну віри. Та на жаль обетавини, в яких наші переселенці на Канаді знаходять ся, можуть несвідомо загнати їх в православ'я.

Нарід одного бажає, церкви і сьвященика, але на разі є він так бідний, що ніяк того сам зробити не може.

В додатку той нарід вигнала з краю послідна нужда; він знає тягарі конкуренційні і удержань сьвященика, тож сли би він і за морем лякав ся того, не було би нічого дивного.

Тож одиним ділом, щоби забезпечити в Канаді руско-католицьку церков, було-би забезпечене удержання сьвященика і побудоване церкви. Сего потреба доконечно бодай в перших літах поселення. А на жаль про се ніхто ні в краю ні в римській пропаганді не подбав. А сеж діло є не без малого значіння для католицизму в загалі а не тільки для спеціально руского католицизму.

Сьвіт мусить раз мати ясне сьвідомство, що руско-католицька церков і по за вузкими границями Галичини знаходить приналежну єї опіку і поміч.

До тепер діяло ся противно. Скільки разів руско-католицька церков переступала галицькі стовпи границні, стілько разів не то що була полишена сама собі, але навіть ставлено єї поважні перешкоди.

В сполучені держави північної Америки перший наш сьвященик поїхав зразу на своє власне ризико, ба були навіть хвилі, коли криво дивлено ся, що він щось може маячити о якійсь Америці. А скільки він перепон мусів пережити в початках, доки справа як-так поладнала ся.

В північну Америку відтак поїхали волонтери — не все може і з добрими намірами. І якжеж инакше була би виглядала наша церков, коли би відповідні влади були взяли справу в свої руки і заздалегідь підготували все потрібне. Післаництво сьвященика католицького в Америці є тяжше, як деінде. А щож доперва говорити про положення руского сьвященика, що не має нікого, до кого в потребі притулив би ся. Найже проте звернуть бачне око ті, до котрих се належить, на справу руско-католицької церкви в Америці, доки ще є час.

А тут потреба двох річий. Де стадо, там мусить бути й пастир, се одна справа, а друга, се поладжене квестії церкви і удержання.

Щирі і добрі пастирі знайдуть ся посеред руского клєру кожної хвилі, коби тільки знайшло ся друге жерело.

При добрій волі є й оно.

Наш нарід є нічим гірший від Індійців і Африканців, тож католицька церков розкриє і для него ті жерела, з яких вспомагає місіонарів по Індії та Африці.

А така робота, се буде найкрасшою підмогою католицизму посеред східної церкви.

Новинки.

— Преосьвященний Епископ перемиский кир **Константин Чехович** вернув дня 29. падолиста з Відня з конференції австрійських епископів до Перемишля. На дворці повитали Преосьвященного Впр. оо. крилошане і прочі перемискі сьвященики, староста Лянкевич і много публіки, котра по улицах при відголосі катедральних дзвонів витала сердечно свого Владику.

— **Новий прозидент міністрів**, Павло барон Гавч фон Франкентурм, має 46 літ і є Віденчуком. Отець его був комісарем поліції. Гавч вихований в Thegesianum, зробив скоро карєру, бо вже як 34-літний муштра зістав (в 1885 р.) міністром просьвіти в кабінеті Таафого і займав ту теку аж до р. 1893, то є до упадку сего кабінету. Перед двома літами гр. Бадені покликав его знов на становище міністра просьвіти, з котрого тепер видравав ся на президента мі-

ністрів. Гавч як політик є типовий реакціоніст, він то підвищив шкільну оплату в гімназії з 10 на 20 зр., котра убогій молодєжї утруднила дуже доступ до шкіл. Бароном іменував его цісар доперва за часів его першого міністерства, основуючи нову аристократичну родину «Gautsch von Frankenthurm». Новий премієр є звістний також як «galantuomo» на велику скалю і належить до ревних прихильників моди.

— **Торжественне відкритє залізничного шляху** Ходорів-Підвисоке відбуло ся вчера, в неділю, при участі Г. Є. п. Намістника кн. Евст. Сангушка, п. маршалка краввого гр. Стан. Баденьо, шефа секційного з міністерства залізниць п. Піхлера, президента львівської апеляції дра Тхоржницького і многих иньших представителів властей і шляхти. Станції були всюди прибрані хоругвами і зеленію. В часі обїду в Рогатині виголосив п. Маршалок краєвий тоаст в честь Г. В. Цісаря. Вечером около 8-ої години повернули гості з торжества до Львова.

— **«Цар» в літургії.** Угорські газети виявили бажанє, щоби слово «цар» зі всіх служебників, уживаних в руских церквах на Угорщині, скасувати і місто него завести «король», бо не хотять, щоби рускі сьвященики споминали в церкві про — царя Николая II. При тій нагоді покликають ся на розпорядженє епископа-митрополита Шептицького, котрий свого часу теж саме зробив з словом «цар» в церковних книгах, уживаних в Галичині.

— **Совістний злодій.** Оноді зголосив ся на львівську поліцію Кароль Литвин, зарібник мурарський і заявив, що перед місяцем украв якійсь жидівці на залізничім дворці пулярес з квотою 45 зл. 20 кр. Гроші ті вистали єму доси на жите, але тепер не маючи роботи признає ся до вини і хоче найти притуловище — в арешті. На увагу заслугує й те, що Литвин доси не був караний, отже до крадежи пхнула его лише біда.

— **Самоубийство.** В Тернополи відобрала собі жите через підрізанє горла Сабіна Вербицка, жінка тамошного купця, мати четверо дітей. Була то особа в місті загально поважана, а причиною самоубійства мало бути се, що єї чоловік заключив був угоду з вірителем, на котрій через процес поніє значну страту, а гроші ті походили з вина небіжця.

— **Дирекція ц. к. залізниць державних** оповіщує: Обмеження дотично приймає товарів і речинців за — і виладованя тихже. По причині дуже сильного руху і насталоє в наслідок сего браку возів, уведено в жите — за дозволом ц. к. Міністерства залізниць — для всіх шляхів в Галичині і Буковині з днем 17. падолиста 1897 аж до відкликания, постанови § 55. уст. 1. і 2. і § 69. уст. 7. регуляміну руху. Одвітно тим постановам приймає ся тепер товари, о скільки на се місце в магазинах дозволить, тільки під услівєм осьвідчення згідности у тимчасовий переховок до хвилі можливої висилки. Рівночасно обмежає ся на шість (6) годин денних речинець до за- і виладованя таких товарів, котрі після постанов тарифових самі інтересовані за- і виладувати мають. По впливі сего 6-годинного речинця відбуде ся виладованє через органи залізничі на кошт і небезпеченство сторін.

Вісти з АЕпархії Львівської.

Крилошанин Канітули о. Богдан Пюрко зрєзигнував з презенти на парохію Пійло в деканаті калускім.

Телеграми.

Відень 30. падолиста. Речинець скликания ради державний буде зависимий від ходу і результату переговорів з стронництвами, котрі в короткім часі мають розпочати ся.

Відень 30. падолиста. Вчера пущено на свободу всіх арештованих за розрухи перед краєвим судом.

Відень 30. падолиста. Молодоческий клуб послав і фєвдали більшої посїлости чєскої оголосили такий комунікат: Стоїмо при послїдній ухвалі парламентарної комісії більшости, що на основі вспільної програми (молодочєхів і фєвдалів) маємо придержувати ся невідступно начєрку адресового проєкту. Сьвідомі значіння, яке припадає дотєперішній більшости, заявляють підписані репрезєнтанти сильнє перєсєвідчєнє, що сильну будову тої більшости побачать трєвалою.

Відень 30. падолиста. Провідники опозиції зібрали ся вчера і ухвалили у всіх національних квестиях поступати однодушно і домагати ся сповнєня дотєперішних своїх жадань. Жадають головнє усунєня язикових розпоряджєнь, вєсєнєня гр. Фалькенгайна і уступлєня президента палати. В противнім разі будуть держати ся давної тактики.

Відень 30. падолиста. Fremdenblatt омавляючи зміну кабінету, каже, що упадок Бадєнього спонукало стрємлїнє до поладжєня певних праць законодатних, подиктованих інтерєсом держави на дорозі конститучійній, — а зовсїм не натиск з улиці.

Того рода впливи не можуть ніяк досягнути Корони. З того уже можна вносити яким буде характер міністерства кабінету, котрий стоячи зарівно близько, як далеко від всіх стронництв палати посольської, уже своїм складом вказує провідну думку, як також свою задачу і обовязок.

Нїякє з політичних стронництв не буде могло піднести хїба закидів проти творячому ся міністерству праці, котрє не знаходить ся в залежности від нїякого табору.

Лїнець 30. падолиста. Linzer Volksblatt пише в замїтках, присьвячених Бадєньому, що було то з'явицє знамените і симпатичнє, з манєрами, здобувачими єму прихильність людську. Чоловік сєй чєрез небувалі скандали парламентарні пережив правдиві духові муки.

Послїдні вісти.

Про уступлєня гр. Бадєнього доходить з многих строн вісти, що він вже від довшого часу носив ся з думкою уступити. Бодай вже від єсєни просив кілька разів о димісію. Своє уступлєнє мотивував тим, що єго личність є уважана за перешкоду до порозуміння. Минувшої суботи вручив гр. Бадєні цісарєви просьбу о димісію. Кабінєтова рада осьвідчила однак, що солідаризує ся з своїм президентом і хоче разом з ним уступати. В наслідок того подав ся цілий кабінєт до димісії.

Комбінації на темат нового кабінєту. Найімовірїйша листа нового кабінєту була би слїдуюча: Гавч-президентом; міністром фінансів, Бєм-Бавєрк, президент сенату; міністром справєдливости Кляйн, секційний шєф; міністром просьвіти, Лятур, секційний шєф; міністром краєвої оборони Вєльзєргаймб; міністром залізниць Вітек, секційний шєф; міністром торговлі Бакегєм; міністром для Галичини гр. Пінїньський.

Дємонстрації в Празї. На політичній арєні відграє ся та сама штучка тільки зайшла зміна в декораций. Що діяло ся у Відні і Грацу сєред Нїмцїв, те вчера розпочали Чєхи в Празї.

Дня 29. с. м. вєчєром зібрали ся там великі товпи народа на площі Грабєн і св. Вячєслава, щоби дємонєструвати супроти поступованя Нїмцїв в парламенті.

Тисячі чєских дємонєстрантів удали ся пєред нїмєцкїм театр, де в часі представлєня повибивали вікна. Вирушила поліція, щоби розігнати дємонєстрантів; поліцію обкидувано камінями. На королєвських Виноградах повибивано шибї в нїмєцкїм товаристві. Тут вирушили напроти дємонєстрантів поліція і дві компанії стрільців. Нїмці також рушили ся з контрдємонєстрацією. В місті настало великє заворушєнє.

Чєскі студєнти відбули вєчера збори, на котрих запротєстовано проти рєзольуцій нїмєцких студєнтів, що виразили признанє для Пфєрша.

Коли нїмєцкі студєнти пєрєходили в походу улицями, Чєхи заатакували їх. Поліції удалось однак упровадити атакованих на безпєчнє місце. В часі тих улїчних ексєсєсів повибивано шибї в краєвїм музею. З музеальної рампи кидано камінє і дано два рєвольвєрові вистріли, однак нїкого не поцілено. З домів на Росмарктї кидано камінями на поліцію, причім поранєно кілька осіб. Доперва коло 10. години в ночі удало ся поліції і войску успокійти дємонєстрацію. Арєштовано 7 осіб. Рада мїйска постановила вислати дєпутацию до цісаря, намістника і директєра поліції з жалобою на Нїмцїв і поєступованє поліційних властей.

Олійок з лупин оріхових до фарбованя волося.

Недорівнанє средство надаєчє сивому волосю пєрвістну єго барву натуральну. Дїлає відмолоджуючо і на волос, надаючи єму заразом знаменитий полиск і м'ягкість. Цїна флакона 75 кр.

Жигм. Рукєра

під „Срібним орлом“ у Львові.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 30. падолиста 1897.

I. Акції за штуку.

Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.
Зеліз. Львів-Черн.-Ясси по 200 зл. валь.
србл.
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.
кред. гал. по 200 зл. в. ав.
Гарбарні в Рясеві по 200 зл. в. ав.
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим
Ліпінського по 500 кор. в. ав.

пла- тять зл. кр.	жада- ють зл. кр.
215 —	218 —
282 —	285 —
380 —	390 —
— —	210 —
200 —	210 —
250 —	260 —

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.
" " 4 1/2% " " лос в 50 л.
" " 4% " " в 601 по 200 К.
" краєв. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.
" " 4% в. ав. лос в 57 л.
Тов. кї д. гал. земс. 4% (першаеміс.)
" " 4% лос в 41 1/2 літ
" " 4% " в 56 літ

110 20	110 90
100 —	100 70
96 70	97 40
100 50	101 20
97 50	98 20
97 80	98 50
97 50	98 20
97 10	97 80

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропін. 4% в. ав.
Буков. " " 5% " "
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)
" " 4 1/2% (3 ем.)
Зеліз. локальні 4% по 200 кр.
Позички краєв. 6% в. з року 1873
" " 4% " " 1891
" " 4% по 200 кор. з р. 1893
" м. Львова 4% по 200 кор.

97 80	98 50
102 75	—
102 10	102 80
100 10	100 80
96 50	97 20
103 —	—
—	—
97 80	98 50
97 —	97 70

IV. Льоси.

Міста Кракова
" Станиславова

25 25	27 25
42 —	—

V. Монети:

Дукат пісарський
Наполеондор
Пів-імперіал
Губель російський срібний
" паперовий
1 0 марок німецьких

5 62	5 72
9 49	9 59
9 55	—
1 20	1 25
127 50	128 50
58 55	59 —

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1897.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
7:30	з Іцкан			6:00	до Підволочиск з голови. двірця		
7:50	" Янова			6:10	" Іцкан		
7:52	" Тернополя на Підзамче			6:15	" Підволочиск з Підзамча		
8:05	" Лавочного			6:45	" Іцкан		
8:15	" Тернополя і Бродів на головний дворець			8:40	" Кракова		
8:25	" Сокала				" Янова, Калуща, Хирова		
9:10	" Кракова				" Скольного		
10:35	" Ярослава				" Сокала		
1:15	" Янова				" Підволочиск з головного двірця		
1:30	" Кракова				" " з Підзамча		
1:40	" Скольного Стрия, Калуща, Хирова				" Іцкан		
1:50	" Черновець			1:55	" Підволочиск з головного двірця		
2:15	" Підволочиск на Підзамче			2:08	" " з Підзамча		
2:30	" " головний дворець			2:40	" Черновець		
5:25	" Сокала			2:50	" Кракова		
5:35	" Підволочиск на Підзамче			3:05	" Стрия		
5:45	" Іцкан			4:40	" Ярослава		
Ніч				Ніч			
3:04	з Підволочиск на Підзамче			4:40	до Кракова		
3:30	" " головний дворець			5:20	" Лавочного		
5:10	" Кракова			6:24	" Янова лип в будні дни		
6:00	" Підволочиск на головний дворець			6:45	" Кракова		
6:55	" Кракова			7:05	" Сокала		
8:45	" Кракова			7:25	" Тернополя з головного двірця		
9:10	" Іцкан, Бергомету з від'їздом понеділка			7:30	" Лавочного		
9:30	" Кракова			7:47	" Тернополя з Підзамча		
9:43	" Підволочиск на Підзамче			7:48	" Янова		
9:50	" Іцкан			10:30	" Іцкан		
10:00	" Підволочиск на головний дворець			10:50	" Кракова		
10:20	" Стрия, Хирова			11:00	" Підволочиск з головного двірця		
12:10	" Лавочного			11:37	" " з Підзамча		

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
У ЛЬВОВІ

в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству
воім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преев. Ем. Ординариати всіх трех Епархій
обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і солоді,
сїно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заклю-
чені з першими Товариствами контрасекраційними подають „Дністрові“
можність обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Полїси „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністеръ“ після всіх можливих
комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкор-
истийшій услїва і видає полїси і квіти в руським язїці.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зареєстрованє
з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третїх лиць вклади
до опрочентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички
удїляють ся тільки власителям реальностей, вільних від тягарів, за пору-
кою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошенє о удїленє агенції в місцевостях де „Дністеръ“ не є засту-
плений, приймають ся. (69—?)

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупї:

Свѣтло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр.
за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кїл. посилок почт. в цїні
по: зр. 9-20, 10-20, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко
ВИНО в 5 кїл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко.
Інші товари по умірених цїнах. 72—?

АНТІН ПІЗУНЬСКИЙ

Львів, Академічна 12.

Богато заосмотрений
на кождий
сезон

Магазин конфекцій дамскої

порукає завсїгди
наймодїйшї Сукні до
проходу, Костюми ранні, Матини
Шляфроки, Пенюари, Блюзки, Сорочки,
Гальки з наймодїйших матерїялів,
дешевше нїж деінде. 151 29—47

Видає й відповїдає за редакцію: Стефан Кульчицкий.

1000 туток цигаретових за
1 зр. поручає фабри-
ка туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 туток ра-
зом опакованє і відсилка franco.

Дмитро Затурский

порукає свою

робітню обуви му-
жескої, жіночої
і для дїтий

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тревалий і елегантний. Цїни
умїрені. Замовленя з провінції зала-
годжує відвотною почтою.

140 22—140

Вже появилє ся з друку
РУСКА КУХАРКА

або

Школа варєня по руски
містить 41 знаменитих зуп.

Всї печенї, які тільки можливі: Во-
лові, баранячі вєпрові і т. д.

Байцованє шинок, робленє зна-
менитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пизи і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з
сиром, капустаю і т. п.

Робленє вкусного набїлу і т. п.

Цїна 70 кр.

По надїсланю переказом 76 кр.
висилає франко Друкарня народова
Ст. Манєцкого і Спілка, Львів. Готель
„Жоржа“.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк

Гіпотечний

перенїс

3

КОНТОРУ ВИМІНИ

Віддїл депозитовий

котрих бюра містили ся до тепер в
мезаниї власного будинку до льокалю
фронтowego в партерї.

Віддїл депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки
на рахунок біжучий, приймає до пере-
хованя папери вартїстні і дає на них
завдатки.

Крім того впроваджено подїбно як
в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові
(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річ-
но, депозитар дістає в сталевій касї
панцирній сховок до виключного ужїт-
ку і під власним ключем, де безпечно і
дискретно переховувати може своє май-
но або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк
гіпотечний як найдодїйшї зарядження.
Приниси дотично того рода depo-
зитів одержати можна безплатно у від-
дїлі депозитовий.

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих
у Львові, Ринок ч. 25.,
(I. поверх)

приймає всїлякі замовленя і виготовляє їх з гу-
сedom і елеганцією після найсвїжїйших журналів.

З друкарні В. А. Шийковского.